І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 201. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го ЖОВТНЯ 1965 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTORER 28, 1965 No. 201. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 27 жовтня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН 27-го ЖОВТНЯ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО РЕГУЛЯЦІЮ РІК І ПОПРАВУ ПОРТІВ, на що призначив Конґрес $2 більйони, але одночасно заявив, що він не буде здійснювати одного пункту цього закону, який вимагає, щоб всі витрати на водні проєкти до $10 мільйонів були наперед затверджені Палатно-Сенатською Комісією Публічних Робіт. Президент заявив, що цей пункт закону обмежує права виконної влади. Президент сказав: „Нарід цієї країни не вибрав мене на це становище, щоб я був предсідником, коли це становище будуть обмежувати. Я хочу передати цей пост зі всією його відповідальністю і з незменшеною владою тій особі, яка сидітиме на цьому кріслі".

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ ПІДТРИМУЄ КАНДИДАТУРУ АБРАГАМА БІМА НА ПОСАДНИКА НЮ ЙОРКУ, але від президента Джансона привіз тільки щирий привіт для демократиеного прийняття в готелі Американа без підтримки для Біма, чого він сподівався. Віцепрезидент хвалив досвід Біма в адміністраційних справах. Бім задоволений із підтримки Гомфрі, який йому заявив, що не має окремої підтримки від Джансона, бо Президент йому її не передав. Гомфрі відмовився на цю тему говорити з журналістами, заявляючи, що не має часу і мусить негайно від'їхати до Вашинґтону. Провідник виборчої кампанії за вибір Біма Едвард Кастикіян заявив, що Президент має право робити те, що йому подобається. „Ми певні, що Президент є за вибір Біма," — казав Кастикіян.

АСТРОНАВТИ ФРЕНК БОРМАН І ДЖЕЙМС ЛАВЕЛЛ ПОЛЕТЯТЬ В ДЖЕМІНІ 7 в 14-денну подорож довкола Землі десь коло Дня Подяки. Ця подорож по космосі має тривати найдовше з усіх дотеперішніх летів, бо астронавти мають випробувати, який вплив на їх організм матиме така довга мандрівка по космосі. Тимчасом спеціялісти мають багато праці, бо мусять знайти, що спричинило невдачу з ракетою Еджіна, яка експльодувала після 5-мінутового лету. Астронавти Джеміні 6 Волтер Шірра і Томас Стеффорд полетять аж на початку 1966-го року. Всіх летів Джеміні має ще бути 6, а після того будуть проби з проєктом Аполло, в якім астронавти полетять на Місяць.

МЕХІКАНСЬКИЙ УРЯД ПРОЄКТУЄ СОЦІЯЛІЗОВАНУ МЕДИЦИНУ, як про це заявив мехіканський президент Ґуставо Діяз Ордаз, промовляючи на зборах 6,000 лікарів у Мехіко Ситі. Президент Ордаз казав, що соціялізована медицина — це явище, яке ніхто не сміє спинити в його ході. Внаслідок цієї промови Лікарсько-Технічна Комісія в Палаті Послів плянує студії над законопроєктом, який треба буде внести до Конґресу у вересні 1966-го року. Голова цієї Комісії д-р Леґасті гадає, що законопроєкт буде готовий, і що його схвалить Конґрес. Соціялізована медицина не буде новиною в Мехіко, бо зі всіх 27,000 лікарів у Мехіко аж 70 відсотків працюють в урядових шпиталях.

КУРЕННЯ — ЦЕ ГОЛОВНИЙ СПРИЧИННИК НЕДУГИ ПІСТРЯКА ЛЕГЕНІВ, А НЕ ЗАНЕЧИЩЕНЕ ПОВІТРЯ, — твердили на крайовій конференції в справі курення, яку скликало до готелю Білтмор в Ню Йорку Американське Товариство для Поборювання Рака. Курення — це головний спричинник рака легенів, але і занечищене повітря спричиняє недуги легенів, головно емфізему.

У СВІТІ

ЗАПРИСЯЖЕНО НОВИЙ 21-ЧЛЕННИЙ УРЯД ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ під проводом канцлера Людвіґа Ергарда. Затяжні спори, що велись довкола створення цього уряду, і невдоволення в рядах керівної Християнсько-демократичної партії з приводу дальшої участи в уряді лідера „вільних демократів" д-ра Еріха Менде послабили авторитет цього уряду.

ІНДІЯ ЗАПОВІЛА ДАЛЬШЕ БОЙКОТУВАННЯ ЗАСІДАНЬ Ради Безпеки Об'єднаних Націй, якщо Рада буде займатися іншими справами поза справою воєнного перемир'я між Індією і Пакістаном. Під цими „іншими справами" Індія розуміє справу Кашміру, якої вона взагалі не хоче торкатися, вважаючи, що цієї проблеми „не існує", бо Кашмір, до якого має претенсії Пакістан, — це „внутрішня справа" Індії.

МИРОВУ НАГОРОДУ НОБЕЛЯ ЗА 1965 РІК ОТРИМАЛА аґенція Об'єднаних Націй Міжнародний дитячий фонд негайної потреби, відомий під ініціялами англійської назви ЮНІЦЕФ. З цією нагородою пов'язана також грошова сума 57.000 дол. 5-тичленна Комісія норвезького парляменту, яка проголосила цю нагороду, не подала причин нагороди, але директор Нобелівського Інституту Авґуст Шов прославляв шляхетні цілі й знамениті висліди праці того Фонду.

У БРЮССЕЛІ ВІДБУВАЮТЬСЯ НАРАДИ міністрів закордонних і фінансових справ 5-ох членських держав Европейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку): шостий член, Франція, бойкотує всі наради тієї організації від червня цього року. Західня Німеччина, Італія, Голляндія і Люксембурґ погодились у важливій для Франції справі фінансування хліборобства, але Франція збойкотує ще раду міністрів ЕЕС 29 листопада ц. р., бо 5 грудня відбудуться у Франції вибори президента і де Голль „зайнятий".

НА ЛЕТОВИЩІ В ЛОНДОНІ СТАЛАСЯ КАТАСТРОФА: посажирський 4-турбомоторовий літак, який летів з Единбурґу у Шотляндії, серед густої мряки відхилився дещо з дороги, зачіпив об будинок на летовищі, загорівся і буквально розлетівся. 36 осіб в літаку — 29 подорожніх, одна дитина і 6 осіб залоги — згинули.

ІРЛЯНДСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ФРАНК АЙКЕН ПРЕД'ЯВИВ на Спеціяльній Політичній Комісії ОН плян, як Генеральна Асамблея ОН може вирішувати творення т. зв. мирних закордонних місій з власним міжнародним військом, коли Рада Безпеки ОН не всилі погодитись в такій справі. Айкен пропонує, щоб три четверті приявних на Генеральній Асамблеї мало право вирішувати такі справи, а ті, що будуть „проти" — не платитимуть коштів акої місії.

У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ПРОГОЛОШЕНО своєрідний фабричний чартер під назвою „Статут для соціялістичних державних продуктивних підприємств". У тому „статуті" уточнено права й компетенції директорів фабрик, як також совгоспів, будівельних, транспортових і комунікаційних підприємств. Зате той „статут" не стосується колгоспів, які дісануть окремий такий правильник. За тим „статутом" директори й інші керівники дістали більшу свободу головно в диспонуванні фондами, призначеними для їх підприємства з централі.

Міжамериканські війська зайняли зону повстанців в Санто Домінґо

Санто Домінґо. — Сотки домініканців під проводом комуністів 26-го жовтня демонстрували проти міжамериканських військ, які в дні 25го жовтня зайняли долішню частину столиці, яку давніше займали повстанці Каманя Деня. Між міжамериканськими збройними силами є найбільше американської піхоти, і проти неї головним чином демонстрували домініканські комуністи. Криза в Домініці виникла тому, що тимчасовий президент Гектор Гарсія-Годой зарядив відобрати зброю в цивільного населення. Населення долішної частини міста, де давіше діяли повстанці, не хотіло віддати зброї, прийшло було до заворушень, і президент Ґарсія попросив міжамериканські збройні сили зайняти цю неслухняну частину міста. Комуністичні і комунізуючі демонстранти кричали: „Єнкі, йдіть додому". Американські вояки не вживали зброї тільки притримали кількох завзятих демонстрантів, в тому одну 19-річну дівчину. Неспокій був і в деяких інщих місцевостях Домініканської Республіки.

До військової служби мають покликувати вже в грудні 1965 студентів і одружених, які не мають дітей

Вашингтон. — Представники поборових бюр заявляють, що вже в грудні цього року треба буде покликувати до військової служби тих студентів, які мали відкладення військової служби аж до закінчення студій, та тих одружених юнаків у віці від 18 до 26 року, які не мають дітей. Деякі студенти вже були повідомлені, що їхнє відкладення буде уневажнене, і вони можуть бути покликані до війська вже в грудні цього року. Це загострення постало тому, що тепер у зв'язку з війною у В'єтнамі збільшили число потрібних рекрутів. Влітку цього року до війська кожного місяця покликували пересічно по 17 000 рекрутів, а тепер це число більше як подвоїлося. В жовтні покликали — 33 000, в листопаді покличуть — 36 000, а в грудні мають покликати — 45 264. Президент зарядив, щоб збільшити збройні сили на — 340 000 до 3 000 000. Число добровольців збільшилося внаслідок того, що почали покликувати більше рекрутів, але все ж таки фльота, морська піхота і армія не мають стільки добровольців, скільки треба до визначених квот, тому зайшла потреба збільшити число рекрутів. Тільки летунство не потребує рекрутів, бо має досить добровільців. Фльота і Корпус Морської Піхоти звернулися до резервістів, щоб зголошувалися до активної служби у війні у В'єтнамі, але до Морської Піхоти зголосилися тільки 183 офіцери і 574 моряки, а до Фльоти зголосилася 335 резервових офіцерів. Число зголошених моряків невідоме. Покликані рекрути служать два роки в армії, а добровільці три, але вони можуть вибирати собі вишкіл в різних військових фахах, який може їм пригодитися в цивільному житті. Одружені мають клясифікацію „1 А", що означає, що вони кожної хвилини можуть бути покликані до служби в потребі, а без неї як перших кличуть неодружених.

Відділ УНС в Джансон Ситі відзначив своє 50-річчя

Джансон Ситі, Н.Й. — В суботу, 23-го жовтня 1965 р. тут у приміщенні Українського Меморіяльного Осередку відбулося Ювілейне Свято — 50-ліття існування Товариства „Запорозька Січ", 21-го Відділу Українського Народного Союзу. Програма Свята складалася з двох частин: бенкету й мистецької частини. Бенкет відкрив предсідник та співосновник Т-ва п. Михайло Ґулячок, який просив місцевого пароха о. Лаврика започаткувати бенкет молитвою. Проводив святом адв. Іван Ф. Сенеський. Про початки організації „Запорозької Січи" говорив предсідник - основник, п. Михайло Ґулячок. Про розвій і працю за час 50 років говорив секретар Товариства, п. Іван Бараник, який заразом представив численних представників відділів братніх організацій. Наспіло багато привітальних листів з побажаннями. Відділ нараховує 91 старших членів і 41 дітей. Членами Відділового Уряду є: Михайло Ґулячок — предсідник, Іван Бараник — секретар і касир, а Степан Садовець — голова Контрольної Комісії. Святочну промову виголосив головний касир УНСоюзу п. Роман Слободян, який відтак відзначив почесними грамотами піонерів Відділу — Михайла Ґулячка, Миколу Коцана та Петра Садівця. В мистецькій частині виступали: солістка Ірина Каназавич та танцюристи Української Православної Церкви під проводом своєї учительки п. Лаврик. Свято закінчив секретар Ів. Бараник подякою гостям і виконавцям програми за участь, а о. парох Ф. Лаврик провів молитву.

Г. В. Лайтстон, член УНС, кандидує на перевибір на окружного прокуратора в Пенсилвенії

Майнерсвіл, Па. — До цілого ряду діячів українського походження, що кандидують на різні місцеві і стейтові пости в найближчих виборах 2-го листопада, треба зарахувати п. Геррі В. Лайтстона, довголітнього члена 78-го відділу Українського Народного Союзу, який кандидує на перевибір на окружного прокуратора повіту Скайлкілл у Пенсилвенії. Займаючи цей пост і виконуючи зв'язані з цим функції в дотеперішній каденції, п. Лайтстон уславився однаково великим знанням проблем, як і рішучістю зберегти законний лад і порядок у повіті. Г. В. Лайтстон одружений з українкою, Валерією Грабовською. До його найближчих співробітників у дотеперішній каденції належав, між іншим, адвокат Адам Баволяк з МекАду, член 186-го Відділу УНС. Адв. Баволяк є рідним братом колишньої заступниці гол. предсідника УНС Юлії Баволяк.

ДОПОВІДЬ ПРО З'ЇЗД ПЕН-КЛЮБІВ В ЮГОСЛАВІЇ

Ню Йорк. — Філологічна Секція НТШ влаштовує в суботу, 30 жовтня ц. р. в годині 6-тій вечером, в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку — доповідь професора державного університету в Ріо де Жанейро, Віри Вовк-Селянської — на тему „Цьогорічний З'їзд ПЕН-Клюбів в Юґославії". Доповідь призначена для ширшого загалу.

ІНДІЙСЬКО-ПАКИСТАНСЬКИЙ КОНФЛІКТ

Амбасадор ЗДА Артур Ґолдберґ стурбовано шкрябається в голову під час розмови з репрезентантом Індії Ґопаляєвамі Партасараті в Об'єднаних Націях на тему конфлікту Індії з Пакістаном.

КОМУНІСТИЧНІ СНАЙПЕРИ ОБСТРІЛЮВАЛИ СЕНАТОРІВ ЗДА У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

Сайґон. — Сенатор Едвард Кеннеді і його три товариші з Конґресу — сенатор Джозеф Тайдінґс і конґресмени Джан Кульвер і Джан Танні — попали під обстріл комуністичних снайперів за 100 миль від Сайґону, недалеко кордону Камбоджи. Названі чотири американські законодатці перебувають в Південному В'єтнамі, щоб упродовж кількох днів на місці хоч трохи познайомитись з відносинами та ходом війни у В'єтнамі. Сенатор Кеннеді кількакратно просив завезти його над бойовище біля укріпленого військового табору в Плеймі, проти якого від яких 10-ох днів комуністичні партизани ведуть вперті атаки поважними силами, — однак військові власті ввічливо, але рішуче відмовили просьбі сенатора з уваги на поважну небезпеку. Коли ж ту американську конґресову делеґацію повезли ґелікоптером до іншого військового табору, в Кайкай, теж в околиці, насиченій партизанами, снайпери, скриті в надрічних хащах, почали острілювати ґелікоптер. Він летів під охороною інших ґелікоптерів, які негайно засипали той терен над рікою ракетним і скорострільним вогнем. Ніхто з американців, ані теж ніяка машина, не були поцілені. Сенатор Кеннеді просив після того журналістів не „драматизувати" того інциденту. **Тим часом** на відтинку Плейму комуністичні партизани відновили свій наступ, підтягнувши нові сили. Схоплений партизанський полонений признав, що він належить до такої-то частини реґулярної північно - в'єтнамської армії та що крім його частини, перекиненої на південь літом цього року, борються в Південному Вєтнамі по стороні партизанів ще інші формації північно - в'єтнамської армії. Атакуючих комуністів нараховують на яких 2.000 вояків. Той другий наступ відперто безпосередньо перед самим доступом до укріпленого військового табору. Попереднього дня сильна південно - в'єтнамська військова колона передерлася крізь комуністичний перстінь облоги та скріпила гарнізон табору, тому відновлення комуністичного наступу було несподіванкою. Американські військовики дивуються впертості комуністів, які так вперто намагаються здобути ту американсько - в'єтнамську станицю і пояснюють собі це двома причинами: після воєнних невдач, що їх комуністи записали впродовж останніх кількох тижнів, потрібна їм **якась така перемога, яку вони могли б розтрубіти, а далі — цей американсько-в'єтнамський військовий табір стоїть на головному шляху дотеперішнього постачання і комунікації комуністичних партизанів з Північним В'єтнамом.**

У Львові помер поет Юрій Шкрумеляк

Київ. — „Літературна Україна", ч. 85 з 22-го жовтня цього року повідомляє, що у Львові помер один із найстаріших українських поетів Юрій Андрійович Шкрумеляк. В посмертній згадці подано, що народився Юрій Шкрумеляк 18 квітня 1895 року в селі Ланчині, Івано-Франківської (кол. Станіславівської) області в сім'ї селянина - бідняка, що в 1922-26 рр. він вчився у Львівському та Празькому університетах і що після вересня 1939 року він вчителював у середній школі. Стверджується також, що нібито „справжня творча активність поета почалася після визволення західньоукраїнських земель з-під влади панської Польщі". В посмертнім повідомленні „Літературної України" нічого не говориться про літературну і журналістичну діяльність Юри Шкрумеляка, як він колись підписувався, до 1939 року, зокрема про видані ним у той час прозові твори „Поїзд мерців", „Чота крилатих", „Огні з полонин" і збірку поезій „Авлева жертва", як також численні твори для дітей, публіковані видавництвом „Світ Дитини". Не згадується також і про те, що Юра Шкрумеляк був редактором видаваної І. Тиктором газети для селянства „Народна справа" і журналу для дітей „Дзвіночок". Немає в повідомленні „Літ. України" також згадки про те, що в 1946 році Юра Шкрумеляк був совєтськими „визволителями" ув'язнений і запроторений до концентраційного табору, звідки вийшов аж по 10 роках. 1965 року. Поховано Шкрумеляка на Личаківському кладовищі у Львові. Ні докладної дати смерти, ні дати похорону в „Літ. Україні" не подано.

Українські учителі в Пармі відбули зустріч

Парма, Огайо. — В шкільній окрузі Парми серед дев'ятьсот учителів вчить приблизно п'ятнадцять учителів українського походження. Це, здається, найбільша група українських професіоналістів в подібній організації. Дня 5-го жовтня відбулися товариські сходини тих учителів з метою познайомитися і продискутувати актуальні проблеми шкільної округи Парма. Рішено, щоби учителі познайомили українське суспільство Парми і околиці з недалеким голосуванням в шкільних справах. В суботу, 23-го жовтня, місцеві кандидати на членів Шкільної Ради — Ричард Фролі, д-р Френсіс Ґрос та теперішній член Ради Ненсі Шустер відвідали українську „Рідну Школу" в Пармі в товаристві члена Ради Роберта Бравна і Тараса Шмаґали, асистента принципала в одній з місцевих шкіл. Під час зустрічі американські виховники, в розмові з головою „Рідної Школи" д-ром М. Мичковським, живо інтересувалися системою та цілями, як і успіхами нашого рідного шкільництва, висловлюючи своє одушевлення та свою повну підтримку для цього важливого виховного і навчального сектора.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН ЗОУНР І КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ В НЮ ГЕЙВЕНІ

Українська громада в Ню Гейвені, Конн., готується до святочного відзначення 47 річниці проголошення незалежности Західно-Української Народної Республіки і 26 річниці державности Карпатської України. В суботу 30 жовтня ц. р. відбудеться Академія з програмою: Апель ОБВУА та організацій української молоді Пласту і СУМА, які зложать звіт на руки Прем'єра Уряду Карпатської України Юліяна Ревая; Відкриття і вступне слово голови відділу УККА в Ню Гейвені, д-ра Михайла Снігуровича; Святочна доповідь прем'єра Ю. Ревая; Концерт, в якому візьмуть участь: Світлана Тонкошкур, солістка Сити Опера, Ню Йорк, В. Шраменко, проф. Ю. Цибрівський і інші. В неділю 31 жовтня ц. р. будуть відправлені Панахиди за поляглих героїв в Українській Католицькій і Українській Православній Церквах.

Т-во ІНЖЕНЕРІВ ВІДКЛИКАЛО РАВТ З УВАГИ НА СМЕРТЬ Д-РА СТ. ВИТВИЦЬКОГО

У зв'язку із смертю сл. п. д-ра Степана Витвицького, президента УНР в екзилі, Товариство Українських Інженерів Америки, яке відбувало 23 і 24 жовтня ц. р. на „Союзівці" свій щорічний традиційний з'їзд, відкликало заповіджений на 23-го жовтня равт. Керівники з'їзду зробили це у порозумінні з Адміністрацією „Союзівки" без уваги на поважну втрату, яку понесено внаслідок попереднього замовлення оркестри. Таким чином Товариство Українських Інженерів і Адміністрація „Союзівки" були першими, які добровільно прийняли загальну жалобу з приводу смерти Президента УНР в екзилі.

ДІФЕНБЕЙКЕР ПРОМОВЛЯВ ПО-УКРАЇНСЬКИ В ГРОМАДІ БОСЕЖУР

Едмонтон. — Тожневик „Українські вісті" в числі з 14 жовтня подав, що консервативний провідник Діфенбейкер відвідав в першій декаді жовтня ряд місцевостей у Манітобі і промовляв по-англійськи, в Ст. Боніфас по-французьки і в Босежур —по-українськи. У Босежур, перед 200 слухачами в міській залі, Діфенбейкер промовив кілька українських речень. Він сказав, що його серце звертається до його ранніх днів у Саскачевані, коли він розмовляв по-українськи — „це не було тяжко" — однак він мав клопіт з мадярською мовою.

„Я вирішив у житті зробити одно діло — зрівняти у правах усіх, без уваги на їх етнічне походження ... і це скінчилося „Деклярацією прав". Діфенбейкер сказав, що ліберальний уряд дав би першенство особам англійського і французького походження, а інші групи зробив би „другорядними громадянами".

ЗАСІДАННЯ УПРАВИ НТШ В ЗДА

Ню Йорк. — В неділю 24 жовтня ц. р. відбулося засідання Управи НТШ, на якому вислухано звідомлення про фінансовий стан Товариства, намічено справи на сесію Головної Ради, розглянено справу пожертв на культурні установи поза Америкою, затверджено декілька кандидатур на членів-кореспондентів, прийнято нових звичайних членів. Ширшу увагу забрала справа найближчих доповідей і конференцій та друку Записок ч. 136 і трьох інших книжок, які знаходяться вже в процесі друкування. Вислухано звідомлення про нараду в справі оживлення Термінологічної Комісії. Вислухано інформацій про вибір нової дирекції Історично-філософічної Секції. Члени Управи, яка радила під головуванням проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького, вшанували повстанням з місць і одноминутною мовчанкою смерть президента УНР в екзилі д-ра Степана Витвицького, дійсних членів Т-ва — економіста Володимира Тимошенка і, літературо- й шевченкознавця Павла Зайцева, та звичайних членів д-ра Ростислава Лепкого і редактора Семена Демидчука.

ОРДАССІ-БАРАНСЬКА ВИСТУПИТЬ У КОНЦЕРТІ „ТРЕМБІТИ" В ДІТРОЙТІ

Відома із своїх виступів у Метрополітен Опері в Ню Йорку та з багатьох концертів й імпрез українська співачка Шарльотта Ордассі-Баранська візьме участь у концерті українського хору „Трембіта" в Дітройті, що відбудеться дня 7-го листопада ц. р. год. 6:45 веч. у Масонік Темпел.

НТШ в Канаді відбуло свою чотирнадцяту Ноукову Конференцію

Торонто. — У днях 9 і 10 жовтня ц. р. відбулася тут Наукова конференція Канадійського Наукового Товариства ім. Шевченка. У першому дні були прочитані доповіді: д-р Богдан Казимира — „Українська мова в державних середніх і високих школах степових провінцій Канади", проф. Іван Кейван — „Перші друковані книги в Україні та їх оформлення". проф. Є. Онацький — „Культ хліба і з ним зв'язані звичаї", д-р Б. Стебельський — „Поетика Шевченка", мґр Мельник — „Державні зв'язки України з Німеччиною в 1918 р.", проф. Аті Король — „Галицько-волинський камінновугільний басейн", інж. В. Мацьків — „Препарування пористих плит з порошків ніклю" і д-р Є. Рябак — „Короткий перегляд лікарської помочі за наших часів". Доповіді на пленумі, у неділю 10 вересня, з актуальною проблематикою з підсовєтського життя в Україні притягнули багато слухачів. Голова КНТШ, проф. д-р Є. Вертипорох, у своєму слові з'ясував коротко історичний шлях НТШ у вільних країнах світу, підкресливши, що НТШ завжди стояло й далі незмінно стоятиме на самостійницьких позиціях у своїй науковій діяльності. Доповідь про „Сільське господарство в СССР і в його колоніях" прочитав іжн. В. Іванис, висвітлюючи колоніяльну експлуатацію Москвою уярмлених народів, зокрема України, в сільському господарстві. Московський терор у літературі з'ясували у своїх доповідях: проф. Т. Залеський — „Максим Рильський" і мґр М. Боровик — „Київські неокласики" — М. Зеров, П. Филипович, М. Драй-Хмара". З увагою слухачі зустріли доповіді: професора д-р П. Біланюка — „Деякі богословські замітки про матеріялізм і містерію матерії", мґр Д. Штоґрина — „Київська Академія до 350-річчя її існування" та проф. інж. В. Янішевського — „Методи передачі електричної енергії на далекі віддалі".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіти і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіти і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Втеча з комуністичного „раю"

В першій половині цього місяця кубинський диктатор Фідель Кастро проголосив, що він не ставитиме перешкод тим своїм землякам, які захочуть виїхати з Куби. Негайно зчинилась гарячкова метушня — однаково в усіх портових містах Куби, як і в Маямі та інших центрах кубинської еміграції. Ані одні, ані другі не хотіли чекати на впорядкований переїзд — реєстрацію охочих виїхати, згоду кубинських властей випустити їх та американських імміграційних властей прийняти їх до Америки, на зорганізований збірний транспорт. Мешканці Куби, як і їхні кревні та приятелі, що раніше втекли були до Америки, старалися негайно, на власну руку роздобутими човнами реалізувати цей новий „ексодус" поперез 90-милеву протоку, що ділить північне узбережжя Куби від Кі Весту.

Чому Кастро став раптом таким „лібералом" у відношенні до своїх противників, що дозволяє їм вибрати свободу? Відповідь така: Кастро не дозволяє виїхати нікому з-посеред кругло 200.000 політичних в'язнів, які караються по кубинських в'язницях і кацетах, а дає згоду на це тільки тим сірим бідолахам, які не становлять для нього безпосередньої загрози. Далі: на Кубі панує хронічна харчова криза, на базарах не дістати ясць, овочів, ярини, Москва буцімто наказала Кастрові старатися поліпшити свої взаємини з „імперіялістами", і він осягнув це, примусивши Америку до переговорів з ним у справі опіки цих нових емігрантів, дармащо ті переговори ведено за посередництвом швайцарської амбасади в Гавані.

Другим поважним аспектом цієї історії є несподіваний новий масовий наплив кубинців до ЗДА. Від 1962-го року прибуло через реєстраційний пункт у Маямі 180.000 кубинських втікачів з Куби, а разом із тими, що не зареєструвались, їхнє число нараховують на понад 250.000. Тепер ніби мають прибути ще коло 45.000 втікачів, але офіційні американські чинники не виключають, що те число може бути чотирикратно більше. Воно створює поважну проблему — житлову, санітарну, затруднення, зодягнення тієї маси, яка поголовно бідна, з „майном" в одному клуночку. Американські центральні власті не поділяють алярмових настроїв стейтових властей на Флориді, сподіваючись, що — за дотеперішніми прецедентами — наймєнше половина новоприбулих кубинців впродовж місяця розпорошиться по центрах скупчення еспаномовних імігрантів, головно в Ню Йорку, Каліфорнії і Тексасі. Але є теж проблема безпеки: серед тієї маси дійсних і безсумнівних ворогів комуністичного режиму Кастра будуть напевне його агенти.

Однак найважливішим моментом у всій цій справі є ще раз потверджений факт, що уярмлені комуністами народи ненавидять накинений їм режим і коли тільки можуть — покидають рідний край, щоб втекти від поліційної диктатури. Як заявив один із новоприбулих кубинських утікачів: коли б насправді відкрити кордони Куби, то залишився б там хіба тільки Фідель Кастро й кільканадцятеро його прибічників. Якби було інакше, то не було б берлінського муру ганьби й не було б залізної та бамбусової заслони, поза якими силоміць тримається сотні мільйонів людей, що з них більшість, хоч уже народились в неволі, тужать за волею.

Невдача тут і невдачі там

Незвичайно важливого в запланований і веденій З'єднаними Державами Америки програмі майбутнього лету космічного корабля із людською залогою на Місяць експерименту, що ним мали бути зустріч і злучення космічного корабля „Джеміні 6" з випущеною перед тим у космічні простори ракетою „Еджіна" — не вдалося перевести. Випущена в понеділок 25 жовтня за одну годину й сорок одну хвилину перед стартом „Джеміні 6" ракета „Еджіна" експльодувала під час лету, ударемнюючи цим здійснення даного пляну.

Таким чином після блискучого успіху із летом „Джеміні 6" З'єднані Держави Америки зазнали в дальшому проведенні програми лету на Місяць дошкульної невдачі, яка на деякий час припізнить реалізацію плянів, встановлених Крайовою Аеронавтичною і Космічною Адміністрацією. Проте, не зважаючи на всі прикрі наслідки тієї невдачі, і керівництво програми і американська громадська опінія прийняли її спокійно, як зрозумілу і часом неминучу в таких чи інших змаганнях поразку, після якої змагання йдуть далі, аж до остаточної перемоги. Дехто з коментаторів висловлює тільки стурбованість, чи не допоможе ця невдача Совєтам випередити ЗДА в здобутті Місяця.

Зазнані З'єднаними Державами невдачі не завагається, ясна річ, використати Москва, представляючи її, як вияв технічної неспроможности ЗДА, перебільшуючи при цьому, як звичайно, перевагу совєтської науки і технології над американськими осягами в цій ділянці.

У зв'язку з цим треба пригадати один суттєвий у космічному змагу між ЗДА і СССР факт, що його не завжди усвідомлюють не лише вороги ЗДА, але й дехто з американців. Йдеться про те, що невдачі у запланованих цими державами програмах космічних дослідів зазнають вони обидві. Різниця тільки та, що в ЗДА всі такого роду спроби відбуваються на очах усього населення, і громадянство дізнається всю правду про кожну, хоч би й найбільш дошкульну невдачу, а в Совєтському Союзі всі експерименти в даній ділянці проводиться законспіровано, і кожну невдачу там з засади промовчується.

Прикладом того, в яких розмірах і як страхітливо кінчаються іноді такого роду спроби в СССР, можуть бути опубліковані останнім часом в Англії ревеляції британського експерта від совєтських справ, Віктора Зорзи, про результат випробування нової ракети, що нею, як найдосконалішою секретною зброєю, вихвалявся Нікіта Хрущов у 1960 році. Базуючись на інформаціях засудженого в Москві Совєтського полковника Олега Пеньковського, Віктор Зорза виявив, що результат з випробуванням цього совєтського „чуда" був жахливий: через 20 хвилин після того, як та ракета мала бути випущена, вона несподівано експльодувала, внаслідок чого згинули 300 осіб, які повходили уже із схоронищ, між ними й головнокомандувач совєтських ракетних збройних сил маршал Мітрофан Неделін. Таких невдач була не одна чи кілька, але десятки, і про не в совєтській пресі не було ні слова, ні натяку.

Усе це треба мати на увазі, оцінюючи останню невдачу ЗДА із випущенням ракети „Еджіна".

Д-р Михайло Данилюк

КОНСПЕКТ НА ЗАВТРА

II

ПІД ЧЕРГОВУ СЕСІЮ УНРАДИ

Згідно з пресовими вістками, цієї осени має відбутися чергова сесія УНРади, на якій буде обговорюватися чимало важливих справ, а серед них також справа дальшого осідку УНРади, пожвавлення праці та видань, перевибір керівних органів та ін. Очевидно, що головною справою на тій сесії буде вибір нового президента УНР в екзилі, але немає сумніву, що ця сесія буде заповнена також багатьма іншими важливими рішеннями, які, треба надіятися, принесуть дальше поліпшення праці цього політичного центру. Вже від деякого часу працює чимало спеціяльних комісій, які в контакті з широкими колами діячів по цілому світі ведуть підготовчі роботи до сесії. Не чути, однак, про те, як стоїть справа з об'єднанням всіх українських політичних рухів в єдиний міцний центр, яким на сьогоднішній час мала б усі передумови стати УНРада?

Боятися дискутувати на цю тему — це значить повертати себе у стадію незрілости і навмисне переочувати її „задля святого спокою". Бо чому закоренився серед багатьох діячів погляд, що, мовляв, добре було б мати об'єднану УНРаду, але коли це неможливе — то працюймо окремо для „спільного добра" із платонічним додатком, щоб не проти себе. Чи така розв'язка є справді виходом? Нащо ж тоді затаврувувати наші історичні міжусобиці? Якщо наш політичний світ з легким серцем може погодитися на сучасний стан розподіляння, то чому ганити сварні удільних князів, гетьманів, що ділились на право- і лівобережних, роздори 18-их чи 40-их років?

Можна і, для успіху дискусії, потрібно виключити емоції в цій проблематиці. Як і також, здається, вже приходить період прохолоди, в якому доцільним було б залишити менші справи бути меншими, а взятись до більших. Дискусія над майбутнім ділічним гетьманом чи президентом може бути цікавою, дебати над формою конституції — доцільні, демонстрації, протести, меморандуми і довгі засідання в справі політики — корисні. Але лишається необхідним дати тримільйоновій українській еміграції одне політичне представництво і ввести передусім порядок в цій ділянці. Бо не буде гетьмана, ані президента, конституції, ані політики, якщо розділимо політичний світ.

Одним із камінців незгоди, що лишають ідею поєднання покищо мрією, є сила репрезентації поодиноких політичних організацій в системі УНРади. Міцніші рухи очікують міцнішого представництва і тому прагнуть перебрати керівництво своєї групи в самій Раді та її Виконавчому Органі. Сучасна система УНРади такого варіянту не передбачає, а тим часом деякі, в тому числі один із більших політичних рухів, лишаються не тільки в опозиції, але й поза системою УНРади. Невідомо, якими саме принципами керувалися основоположники УНРади майже двадцять років тому, але нині це вже мало важне. Якщо у повоєнній ситуації всі політичні рухи мали однакові можливості розвитку та здобуття симпатій громади, а з тим і розбудови свого руху і на її базі паритет УНРади мав деяке оправдання — то тепер деякі рухи сильно звузились, деякі фактично не існують, тоді як інші сильно розвинули свою діяльність і з поміччю споріднених громадських організацій придбали широке коло членства та приятелів.

Це — нормальний процес життя усіх політичних груп всіх народів. Як і нормальним лишаються амбіції більшої групи мати сильнішу репрезентацію в політичних центрах. Тим більше такі очікування є нормальними, коли така група має не тільки більше представників, але також готова перебрати більшу відповідальність за саму роботу. Чи потрібно було б наводити приклади з довгого ряду демократичних конституцій та парляментів? А УНРада має на меті бути українським передпарляментом. Закон УНРади писаний людьми, і коли він не є достатнім, щоб об'єднати увесь український політичний світ, тоді таке ж люди мають право його змінити і достосувати до потреб часу. Цілком ясно, що в цій проблематиці ввесь тягар далеко складніший, і спрощувати його самим лише переписанням закону не доводиться. Але колись шукання мусять почататись, якщо в Раді мають радити всі. Який ключ для більшости і меншости? Такого нема, і значить справа нереальна — це аргумент, що його доводиться чути. Ключа немає, як немає й рецепти, але його знайти можна і треба.

В роздумуваннях над сучасним станом приходить на гадку також питання: чи не варто колам УНРади і тим, що поза нею, подумати над двопалатною системою, в якій одна палата складалась би з представників на базі величини поодиноких політичних груп, а одна — на базі якоїсь паритетности. Найкращим прикладом є Конгрес ЗДА або британський парлямент. Чи в міністрі та в певних спрощеннях цього не може зробити наш політичний світ? А якщо й до цього нема ключа — то потрібно його пошукати.

Компроміс, очевидно, є тоді здоровим, якщо він стоїть на половині дороги двох сторін. Здорові демократії світу витримали внутрішні й зовнішні катаклізми тому, що залишались демократичними, де більшість не вважала диктаторства, а меншість сорому. В таких системах мас при всіх принципових опозиціях завжди брав гору здоровий глузд і багатосторонній компроміс. Тому в республіканських парляментах працюють групи монархістів, тому в конституційних монархіях часто ведуть уряди республіканці, включно з соціялістами, тому сильні партії роблять коаліції з малими, але їх не „з'їдають", тому малі партії живуть і діють, бо мають право вільної людини. А всі разом при найгірших тертях — не знищать парляменту, держави, нації. Стати осторонь і чекати на компроміс свого коду або ніякий — це не відвага, і навіть не впертість. Чи часами не слабість?

Хоч і різного віку — всі наші сучасні генерації є духовними дітьми Четвертого Універсалу. Хоч і в різних обставинах — боремося за ту саму державу, ідею якої протиставимо накинутій нашому народові УССР. Принципи всіх ті самі, політика однакова, але в практичній роботі — дещо порозбігались. Тому в сучасний період видається потрібним оновити призабуте слово „єдність". Об'єднання не лише для об'єднання, а для осягнення цілі. Його не можна мати, стоячи збоку, як і не можна зреалізувати буквою параграфу, якого, мов табу, не вільно змінити.

Конституції всіх демократій вільного світу змінюють, щоб з духом часу виповнити потреби своїх народів. Ці ж конституції також змінюються системою спільної дискусії і спільного договорення, але не бойкотом, виходом із парляменту і прибранням пози або - або. Це болюче і дразливе питання, але коли боятись про нього говорити, — воно ніколи не розв'яжеться.

Виявити свою пошану до УНРади чи поодиноких політичних рухів лише плаченням певної грошової суми на національний податок або визвольний фонд — це пасивність, це значить лише символічно позбутися своїх відповідальности, яка спадає до рівня „купити" собі дозу патріотизму. Бо при всій підтримці всяких збірок на політичну роботу перед нами стоїть призначення різьбити спільну дорогу реалізації.

Комусь потрібно почати. Перед нами чергова сесія УНРади, на якій, треба надіятися, будуть її опоненти, хоч на початок в ролі гостей. Немає сумніву, що сесія почнеться з добре опрацьованою програмою. Хочеться вірити і в доцільні рішення.

(У завтрішньому числі: Чи буде Світовий Конгрес?)

(Далі буде)

НОВИЙ УРЯД НІМЕЧЧИНИ

Мюнхен. — Минув місяць з того дня, коли вибори до німецького парляменту ствердили популярність канцлера Ергарда. Навіть його противник, провідник баварської партії Християнсько - Соціяльної Унії — Штравс — виступав на виборах у своїй країні — Баварії з портретом Ергарда, творця німецького „господарського чуда".

Але обом „уніям" — Християнсько - Демократичній і Християнсько - Соціяльній не вдалося здобути більшість у парляменті в Бонні. Щоб створити таку більшість, теоретично було два виходи: коаліція з соціял-демократами або з лібералами (вільні демократи). Ліберали мають у парляменті 49 послів. Вони знали добре заяву Ергарда перед виборами, що він нізащо не захоче творити коаліційний уряд з соціял - демократами. Тому ліберали рішили обстоювати свої позиції, хоч число їхніх послів на виборах упало з 69 до 49. І вони добилися свого.

Лібералі мають в уряді свого заступника, віце-прем'єра Еріха Менде, що одночасно задержав міністерство для загально-німецьких справ. Міністерство фінансів також лишається в руках лібералів. Лібералі перегородили шлях до міністерства баварському політикові Штравсові, заявивши, що в одному уряді з ним засідати не будуть. Щоб зліпити уряд, довелося Ергардові дати ще п'яте міністерство баварській Християнсько-Соціяльній Унії, бо була небезпека, що ця партія не схоче голосувати за Ергарда в парляменті.

Поступки, що їх зробив Ергард лібералам і баварській Християнсько - Соціяльній Унії, викликали осуд у його власній Християнсько - Демократичній партії, бо міністерства, якими Ергард наділив лібералів і баварців, мусіла втратити Християнсько - Демократична Унія. 10-го жовтня більшість парляменту в Бонні вибрала Ергарда на голову уряду.

Уряд Ергарда має перед собою трудні політичні й господарські проблеми, і головне — в самій його партії немає одноздідности, як ті проблеми розв'язати.

Питання об'єднання Німеччини ось уже 20 років лишається пекучим питанням. У Бонні розуміють, що ліквідація комуністичного режиму в совєтській зоні Німеччини може статися тільки за згодою Москви. Але яку ціну заправить Москва за свою згоду?

Друге питання: на кого має надіятися Німеччина, як на союзника - помічника в міжнародній політиці? На Францію чи на ЗДА? Аденауер, колишній канцлер Німеччини, вірить, що дружба з де Голлем виведе Німеччину з трудноцців. Ергард і його міністер закордонних справ Шредер сподіваються допомоги від союзу з Америкою. Вони не вірять, що Франція могла б оборонити Західню Европу від агресії зі Сходу своєю атомовою „ударною силою", бо тільки могутня армія ЗДА може відвернути небезпеку інвазії.

Німеччина має тепер недобір у державних фінансах, коло 5 більйонів марок. Новий уряд хоче оздоровити бюджет новими непрямими податками — на алькоголь, тютюн і ін. Може дійти й до підвищення безпосередніх податків — на прибутки робітників і підприємців. Ці завдання стоять перед урядом Ергарда на протязі найближчих чотирьох років.

П. А.

Роман Кришгальський

ДО З'ЇЗДУ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Перший з'їзд українських журналістів Америки і Канади поза межами рідної землі, що оце відбудеться на Союзівці, має спеціяльне значення, коли зважити, що Великий Ісход з рідних земель майже всіх прошарків нашого суспільства ударив чи не найбільш болюче по тому прошарку, яким є робітники пера, журналісти.

Життя іде своїм шляхом і не знає стриму, слабші падають, сильніші пробиваються вперед без уваги на обставини. Пробиваються й журналісти в боротьбі за щоденний хліб. Відірвані від рідного ґрунту, від рідного читача, стараються вони й тут, на нових місцях поселення, серед чужих, продовжувати свою журналістичну працю в дуже важких і складних умовинах еміграційної дійсности.

З'їзд повинен мати великий вплив на майбутнє нашого громадсько - політичного життя, повинен стати ренесансом нашої журналістики, розкрити нові, широкі можливості для еміграційних журналістів, які володіють тим, чого не мають українські журналісти під московсько - большевицьким пануванням — свободою слова, вільною пресою.

В літературному секторі успішно працюють наші старші письменники і поети, представники нашої молодої генерації старається видати зі себе найкращої якости твори, дармащо родились не на рідних землях, у найбільш жорстоких часах воєнної завірюхи.

Черга тепер за журналістами, які, маючи в своїх руках найгострішу зброю — перо, повинні повести боротьбу за правду, стукати у двері всіх ідеологічних угруповань для спільного походу проти ірраціональної нетолерантности чи взаємної ворожости, а також проти розбивання одноцільного національного фронту.

Нехай незбитими фактами користуються в дискусіях наші журналісти, нехай ті дискусії відіграють важливу ролю у вихованні громадсько - політичної думки, громадської етики, чи принциповости при вирішуванні засадничих питань нашого політичного життя. На жаль, багато часу й енергії віддано безпредметним дискусіям в пресі, замість посвятити цє все для конструктивної праці. А праці багато, яка стоїть облогом. З'їзд повинен присвятити і тому питанню свою увагу.

Ми, які перебули вчорашнє, маємо змогу передбачити сьогоднішнє, мусимо бачити постійно ту істину, що ми всі маємо більше того спільного, що нас лучить і в'яже, ніж того, що нас ділить.

Нам треба чесніше зустрічатися, говорити, дискутувати між собою, зрадувати минуле, зживатися між собою. Інакше все покотиться стриголов. Не топчімо наших національних почувань, не запропащуймо відбічних надбань, здобутих величезними жертвами всього нашого народу. Особистий інтерес чи амбіція мусить поступитись загальній справі. Хто ж, як не робітники пера мають давати приклад, хто ж, як не ті люди, які формують громадсько - політичну думку і насвітлюють її з всеукраїнського становища, мають стояти на сторожі того, що називаємо етикою.

Повоєнна завірюха, хаотичні обставини витиснули свою печать також і на робітниках пера. Але якраз цей перший з'їзд поза межами рідної землі має стати переломовим і створити тверді, міцні підстави для нашої дальшої праці і нашого відродження.

ЗДА поручають самовизначення народів, але відкидають комунізм

Вашингтон. — Радіо - телевізійна компанія „Коломбія Бродкестінг Систем" перевела в минулий понеділок своєрідний „панель" з участю студентів з Лондону, Парижу, Београду і Мехіко Сіті, як також трьох видатних американських діячів — Д. Д. Айзенгавера, амбасадора в ОН Артура Голдберга і генерального соліцитатора (заступника генерального прокуратора) Тергуда Маршалла. Темою запитів і відповідей мали бути американська закордонна політика і справа громадських прав в Америці, однак виявилось, що закордонні студенти зінтересовані більше в закордонно - політичних справах, як расових відносинах в Америці. Закордонні студенти, що їх „привезено" на панель до Вашингтону за посередництвом Телестару, висловлювали, між іншим, сумніви, чи американську політику в Домініканській Республіці і в Південному В'єтнамі можна помирити з принципом самовизначення. Мовляв: чи Америка визнає право будь-котрої іншої держави встановляти у себе іншу державну систему, аніж та, що її має Америка. Голдберг з'ясував, що Америка стоїть за принцип самовизначення всіх народів, але не погоджується з накидуванням комуністичного режиму будь - котрій країні, коли комуністи становлять там меншину. Ширше цю справу мотивував Д. Д. Айзенгавер, який також боронив збройну допомогу Америки урядові південно - в'єтнамського народу в його війні проти комуністичних агресорів. Після тієї передачі амбасадор Голдберг признав журналістам, що американська інформаційна служба не зуміла правильно підійти до закордонної молоді й поінформувати її про дійсний стан справ в країнах, проти яких комуністи ведуть наступ.

● У східньо - европейських комуністичних країнах — число лікарів найменше з усіх країн у світі. Стурбовані цим режими в Східній Німеччині, Чехословаччині й на Мадярщині, де бракує рук до праці, особливо кваліфікованих робітників.

Яр. Рудницький

В ПОКЛОНІ ГЕНІЄВІ

З українських святкувань 700-річчя Данте Аліґієрі *).

В мосму подорожньому записнику Равенна займає окреме місце. Як відомо, в 1965-му році Італія, а з нею весь культурний світ, відзначають 700-річчя народження Данте Аліґієрі. Дня 16-го липня ц. р. Українська Вільна Академія Наук — УВАН у Канаді відзначила ці роковини окремою сесією в Вінніпеґу. Тоді ж рішено відзначити ці роковини й в Італії передачею найстаріших українських перекладів „Божественної Комедії" Івана Франка й Лесі Українки бібліотекам у Флоренції і Равені. Люксусово оправлено фотопередруки цих перекладів із емблемами УВАН з спеціяльними дедикаціями, що їх підписали, крім членів Президії УВАН, письменники Євген Маланюк і Святослав Гординський, мистець Лев Молодожанин, а від бельгійської групи „Слова" пані Ольга Войценко і п-і Марина Рудницька.

Приїхавши до Равенни в спекотливу суботу 7-го серпня, я застав усі установи, включно з бібліотекою й міською радницею зачиненими. Тільки могила - мавзолей Данте, церкви, крамниці й ресторани були доступні. Відвідуючи в суботу по полудні могилу - мавзолей Данте, я завважив, що люди частенько приходять туди, а теж і те, що музейний кустос увесь час на службі. Виринув плян — а може дати цій оказії: скласти від УВАН вінок на могилі Данте й одночасно передати один примірник перекладів Франка й Лесі Українки кустосові для дальшої передачі для колекції Данте в „Бібліотеці Класензе". Впевнившися в тому, що вінки на могилу приймають (було їх уже багато перед тим від різних установ, товариств, груп), я розшукав відповідну крамницю, замовив лавровий вінок з синьо - жовтими лентами й чекав другого дня...

В неділю о 8-ій годині ранку великий вінок стояв на долині в готелевому голі. Несучи його під звуки недільних дзвонів, мені здавалося, що це справді унікальний святковий день... Виявилося одначе, що могила - мавзолей Данте ще зачинена, треба б підождати до 9-ої години. Залишивши вінок у входових дверях, я пішов посніданити до відомого мені з попереднього дня ресторану під відкритим небом, напроти міської радниці. На моє велике здивування радниця була сьогодні відкрита. Я кинувся туди після сніданку й зустрів там чимало людей: одні „урядували", інші оглядали залі й старовинні мармури. На моє прохання викликали генерального секретаря Міської Ради й референта справ культури, д-ра Р. Уліссе Бедескі. В приявності його й інших урядовців ми списали в залі прийняття відповідний протокол про мою місію, він власноручно написав потвердження про книжку перекладів, запевняючи, що вона буде включена в ювілейну виставку Данте в місяці вересні, а потім буде зберігатися в „Бібліотеці Классензе". Як реванш за труд він офіційно в імені міста передав мені меморіяльну равенську медалю Данте, за що я склав йому на місці подяку.

Залишалася ще справа вінка. В товаристві д-ра Бодескі й ще декількох осіб ми пройшли кілька кварталів і зупинилися перед могилою-мавзолеєм Данте. Тут очікував нас (повідомлений телефонічно із радниці) кустос музею - заповідника М. Фусконі разом із своїми помічниками. В самому мавзолеї, що збудований на зразок місцевої базиліки Ґалли Плачідії, тіснилося вже значне число ранніх відвідувачів. Помічник Фусконі зробив для нас місце, ми уставили в півколо й після однохвилинної мовчанки я склав „корону лавреату" під ліпніжжя могили Данте поруч бронзового перманентного вінка від італійського народу. Д-р Бедескі пояснив присутнім по-італійському в чому справа. Тоді наступив черговий акт церемонії: рецитація українських висловів про Данте в українській мові. Зацитовано Шевченка, Куліша, Лесю Українку і Ю. Клена. У величній тиші святкової атмосфери пролунали слова:

. . . Дантове пекло палас,
Пекло страшніше горить
в нашім краю,
Чом же в нас Данта
немає?

Дехто з присутніх приклик, дехто дивився на нас здивованими очима, ще інші чекали, чим те все скінчиться.

Остання частина церемонії — меморіяльний запис у ювілейній книжці, що її приніс кустос. Вписано відповідну дедикацію українською мовою.

Повагом виходимо із мавзолею. Ті, що залишилися, підходять до вінка й оглядають синьо - жовті ленти й напис:

Academia Scientiarum Ukrainensis Liberia — UVAN.

— З Києва? Зі Львова?

— Ні, не з Києва й не зі Львова, а з вільної Канади — „УВАН Канадезе" — пане пояснення.

Після церемонії — оглядини заповідника - музею з багатьма цікавими експонатами а там сердечний стиск руки — місія закінчена несподівано добре, несподівано успішно. Ідемо далі — avanti, sempre avanti!

Дещо відмінно пройшла подібна акція УВАН у Флоренції. Тут уже без вінка, промов тощо. Знайомий із перед років і повідомлений заздалегідь про мій приїзд, директор Національної Центральної Бібліотеки, д-р Е. Касамассімо прийняв офіційно дар УВАН і запросив мене особисто припильнувати його за склом у виставці перекладної Дантіяни. І так у вересні й жовтні ц. р. — між іншими експонатами — переклади Івана Франка й Лесі Українки з 1898-го року доповнять світову перекладну літературу Данте на обох національних виставках — у Равенні й у Флоренції.

*) Розділ із книжки „З подорожей по Італії", що в друку.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

АРИТМЕТИКА ВИБОРЧИХ ГОЛОСІВ

Передвиборча гарячка вже високо підходить в Ню Йорку, де 2-го листопада відбудеться голосування на посадника міста, та стейтову асамблею і стейтовий сенат. У зв'язку з цим, кілька щоденників почало друкувати прогнози на підставі пробних, так званих „солом'яних" голосів. Як досі ці прогнози дають майже рівну кількість голосів на республікансько-ліберального кандидата Джана Ліндсея і демократичного кандидата Абрагама Біма, а на консерватиРста Баклі коло 10%, з тим, що така сама кількість голосуючих ще не рішена.

Нас, нюйоркських громадян українського роду, а зокрема тих, які живуть на „давнтавні", цікавить справа можливости виграти вибори нашим кандидатом на ассембліме на, адвоката Володимира Стека, якого підтримує безпартійний громадський комітет, а який кандидує на списку „А" — Джана Ліндсея. Виборча округа 67, де наш В. Стек є кандидатом, обіймає територію від 14 вул. на південь до Гавстон Стріт, і від Бродвею до Іст Рівер. Якщо робити прогнозу на підставі правиборів (прамері), які відбулися 14 вересня (голосували тільки зареєстровані демократи), то вигляди нашого кандидата теж менш-більш рівні. Идеться тепер про те, щоб ми змобілізували принайменше дві тисячі додаткових голосів, а В. Стек вийде ассембліменом.

Як їх дістати? Пропаганда йде живим темпом: доволі великі портрети кандидата виглядають майже із-за кожньої склепової вітрини та прикрашують вуличні ліхтарні. Летючки і жетони з його іменем і знимкою роздаються тисячами. Але це все мало: нам справді треба буде, щоб 2-го листопада не осталася в хаті ні одна людина, яка має право голосувати. Тільки тоді, коли віддамо голос до одного в с і, і віддамо його на Володимира Стека, можемо впевнено говорити про його виграну.

Роман Олесницький

Платне політ. огол. — Paid pol. adv.

Увага! Громадяни Українського походження міст: ДІТРОЙТ, ГЕМТРЕМК, ДІРБОРН і цілого повіту ВЕЙН!

При виборах у вівторок, дня 2-го листопада 1965 р. голосуйте громадно на кандидата на становище

ОКРУЖНОГО СУДДІ повіту ВЕЙН:

Антона Й. Шиманського

Anthony J. Szymanski

Circuit Judge

Індорсований Клюбом Адвокатів в Гемтремку та многими місцевими організаціями.

Громадяни Українського Походження:

ГОЛОСУЙТЕ ЧИСЛЕННО!

Платне політ. огол. — Paid pol. adv.

Mary V. BECK 27 — Thomas L. POINDEXTER 35 — William ROGELL 37 — Anthony J. WIERZBICKI 41

Re-Elect ***Re-Elect***

THE FOUR STALWART COUNCILMEN

Who Have Always *Worked* and *Fought* for the *People*

Election — NOVEMBER 2, 1965

This Ad donated by Friends

Платне політ. огол. — Paid pol. adv.

THE BEST FRIENDS YOU & THE PEOPLE OF NEW JERSEY EVER HAD

Governor Hughes

RE-ELECT

GOVERNOR RICHARD J. HUGHES

VOTE DEMOCRATIC

Vote Line "A" All The Way

FOR THE SENATE
FRANK J. GUARINI
WILLIAM F. KELLY, Jr.
WILLIAM F. MUSTO

FOR SURROGATE
JOSEPH H. KENNY

FOR THE ASSEMBLY:
MAURICE V. BRADY
JOHN J. FEKETY
DAVID FRIEDLAND
FREDERICK H. HAUSER
JOHN A. McLAUGHLIN
ADDISON M. McLEON

FOR FREEHOLDERS
JOHN R. ARMELLINO
WILLIAM P. BOYLE
WALTER W. WOLFE

FOR SHERIFF:
GEORGE M. BONELLI

FOR CORONER
FRANK P. PIASECKI

Paid by

Ukrainian American Democratic Club Of Hudson County

JOHN BERWECKY, Standard Bearer — MICHAEL WARCHOL, President

Організація Державного Відродження України
ВІДДІЛ Ч. 15-ий ім. ЮЛІЯНА ВАССИЯНА в ШИКАҐО
повідомляє все Українське Громадянство міста Шикаґо, що
В ПЕРШІ РОКОВИНИ СМЕРТИ
ГОЛОВИ ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ
сл. п. полк. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА
— відбудеться —
в суботу, дня 30 жовтня 1965 р. о год. 7:45
ПАНАХИДА
в Катедрі св. о. Миколая при вул. Райс і Оклей
і
О год. 8:15 в залі при КАТЕДРАЛЬНОМУ СОБОРІ
СВ. ВОЛОДИМИРА при вул. Кортез і Оклей
ЖАЛОБНА АКАДЕМІЯ

Доповідь виголосить дир. Вірун Микола з Клівленду — учасник Визвольних Змагань, провідний член УВО і ОУН, близький співробітник сл. п. полк. А. Мельника, довголітній в'язень польських і німецьких тюрем та концтаборів, б. Провідник Краєвих Екзекутив, визначний діяч ОДВУ.

В мистецькій програмі: виступ Капелі Бандуристів ОДУМ під мистецьким керівн. маестра Китастого Г. З деклямацією виступить артистка-малярка п. Марія Гарасовська-Дачишин.

Управа 15-го Відділу ОДВУ ім. Ю. Вассияна в Шикаго запрошує усе Українське Громадянство вшанувати масовою участю перші роковини смерти полк. А. Мельника, добровольця Українських Січових Стрільців, співосновника Корпусу Січових Стрільців, Отамана Військ Української Народньої Республіки, Шефа Штабу Дійової Армії, співосновника УВО, Крайового Команданта УВО, Голови Проводу Українських Націоналістів, незламного борця за суверенність Української Держави, людини кришталевої чистоти, що все своє життя віддала службі Батьківщині.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ
Відділ 70-ий в Нюарку, Н. Дж.
УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО „ЗАРЕВО" — Відділ в Нюарку, Н. Дж.
запрошують Українське Громадянство і Членство обох Організацій взяти численну участь
в ПОМИНАЛЬНОМУ БОГОСЛУЖЕННІ по
св. п. Полк.
АНДРІЮ МЕЛЬНИКУ
Голови Проводу Українських Націоналістів, визначного військового, політичного діяча
В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТИ
ПАНАХИДА ВІДПРАВИТЬСЯ
в суботу, 30-го жовтня 1965 року
о год. 7:30 веч.
в УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ
при Сенфорд Евеню в Нюарку, Н. Дж.
•
Після Панахиди відбудуться
СВЯТОЧНІ СХОДИНИ
ПРИСВЯЧЕНІ ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО ПОКІЙНИКА
в приміщенні ПАРАХІЯЛЬНОЇ ШКОЛИ

УСС, СУВ, ОбВУА, СТАНИЦЯ ВІЛЬНОГО КОЗАЦТВА, БРАТСТВО КАРПАТСЬКИХ СІЧОВИКІВ ім. о. ВОЛОШИНА, ОБ'ЄДНАННЯ б. ВОЯКІВ УПА і ОДВУ в ШИКАҐО
запрошують Українське Громадянство до відзначення
1-ОЇ РІЧНИЦІ СМЕРТИ
сл. п. Полк.
АНДРІЯ МЕЛЬНИКА
Неділя, 31-го жовтня 1965 року
Год. 12-та — ПАНАХИДА в Соборі СВ. ВОЛОДИМИРА
Год. 1-ша по пол. — ПАНАХИДА в Катедрі СВ. МИКОЛАЯ
СВЯТОЧНІ СХОДИНИ
З ВОЯЦЬКИМ АПЕЛЕМ
о год. 5-ій по полудні
в залі СОБОРУ СВ. ВОЛОДИМИРА

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Голови Проводу Українських Націоналістів
Шефа Штабу Дієвої Армії УНР
сл. п. Полковника
АНДРІЯ МЕЛЬНИКА
відбудуться
в днях 30 жовтня і 1 листопада 1965 р.
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
ВЛАШТОВАНІ ВІДДІЛАМИ ОДВУ.
Прохаємо Українське Громадянство віддати шану Великому Покійникові й разом з нами помолитися за спокій Його душі.
ЦУ ОДВУ

ГЛИБОКІ СПІВЧУТТЯ
Достойній Родині з приводу невіджалуваної смерти
✠
сл. п. Президента д-ра
СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО
висловлює
КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ міста НЮ ЙОРКУ

---

†

З Членами і Українським Громадянством ділимося болюче-сумною вісткою, що дня 19-го жовтня 1965 р. на 82-му році свого трудолюбивого життя помер

Д-Р СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ

Президент Української Народньої Республіки в екзилі.

Д-р Степан Витвицький усе своє життя за словами Ів. Франка невтомно й непохитно
„Весь вік працював для одної ідеї
І горів, і болів, і нидів
І трудився для неї" —,
— трудився для Самостійної Соборної України.

•

Схиляємо голови перед маєстатом Достойного Президента та висловлюємо наше глибоке співчуття ВП. Родині, Українській Національній Раді і Виконавчому Органові УНРади.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
УПРАВА ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР у РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

Організація Державного Відродження України
з глибоким смутком повідомляє своїх Членів і Членів братніх Організацій про смерть
✠
сл. п. д-ра
СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО
Президента Української Народньої Республіки в екзилі.
•
В глибокій пошані клонимо голови перед Його Маєстатом.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Замість квітів на свіжу могилу Високоповажаного Дорогого нам Президента Української Народньої Республіки в екзилі
Д-ра Степана Витвицького
складаємо $50.00 (п'ятдесят долярів) на фонд побудови пам'ятника на Його могилі.
ОЛЬГА СТЕФАНІЯ та Д-Р КЛИМЕНТІЙ РОГОЗИНСЬКІ
Д-Р ЮРІЙ СРІБНИЙ

ГОЛОВНА УПРАВА ДОБРУС-у в США
повідомляє, що замість квітів на свіжу могилу св. п. Президента Української Народньої Республіки в екзилі
Д-ра Степана Витвицького
вносить 20 долярів у фонд Державного Центру УНРеспубліки і висловлює глибоке співчуття Родині Покійного.
ГОЛОВНА УПРАВА

Замість квітів на могилу
св. пам'яті Д-РА СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО
Президента УНР в екзилі
Американський Комітет за Незалежність Північного Кавказу
склав пожертву в сумі $15.00
на Українську Вільну Академію Наук у США

---

†

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в понеділок 25-го жовтня 1965 року упокоїлась в Бозі наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ
бл. п. ЮЛІЯ ПАВЛИК
на 76-му році трудолюбивого життя.
Покійна народилася в Сяноці, Зах. Україна, була членкою 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті.
ПАРАСТАС — в четвер, 28-го жовтня 1965 р. в пох. заведенні І. Ковальчика.
ПОХОРОН в п'ятницю, 29-го жовтня 1965 р. о год. 9-ій ранку до церкви св. апп. Петра і Павла, а опісля на цвинтар Holy Name Cemetery в Джерзі Сіті, Н. Дж.
Горем прибиті:
чоловік — ГРИГОРІЙ
сини — ВОЛОДИМИР, ІВАН
доньки — МАРІЯ, АННА, ОЛЬГА, ОЛЕНА
11 внуків і 3 правнуки

С Л О В Н И К
АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК — 50 000 слів і виразів, 792 стор. в оправі — М. Л. Подвезько — $6.00
Замовляйте:
"SVOBODA", 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Увага! Дітройт й околиці!
7-го листопада 1965 р.
ГОД. 6:45 ВЕЧ.
У MASONIC TEMPLE

ВЕЛИЧАВИЙ
КОНЦЕРТ ХОРУ „ТРЕМБІТА"
з участю
Шарльоти Ордассі-Баранської
Члена Метрополітальної Опери в Ню Йорку

Д-р Богдан Кушнір
Ярослав Филипів
Диригенти
ІГОР ЗАЙФЕРТ — соліст
О. ДУБРІВНА-СОЛОВІЙ — при фортепіяні

Дітройт, Міш. Віндзор, Онт.

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Дітройті

повідомляє, що

в суботу, 30-го жовтня 1965 р.

о год. 7-ій веч.

в залі Українського Демократичного Клюбу
при вул. Ґрейлінґ ч. 2376

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

у яких обов'язані взяти участь голови, секретарі, члени управ та організатори слідуючих відділів:

20, 75, 94, 146, 174, 175, 183, 292 — Дітройт; 71, 235 — Росфорд, Огайо; 165, 167 — Толідо, Огайо; 302 — Джексон, Міш.; 303 — Флінт, Міш.; 309 — Саґінав, Міш.; 341, 463 — Віндзор, Онт.; 504 — Лемінґтон, Онт.; 506 — Амерсбурґ, Онт.

У ПРОГРАМІ НАРАД:

1. Звідомлення зі зборів Мишиґенського Конґресу Братських Організацій.
2. На порозі конвенційного року Українського Народного Союзу.
3. Дискусія, внески і постанови.

Після вичерпання ділових нарад: „Союзові Дні в Дітройті 1963 і 1965 рр.". Кольор. фільм. „1-го листопада 1918 року у Львові", акустичний монтаж.

До участи у зборах запрошуємо ширші круги Членства УНСоюзу.

За Управу:
Ярослав БАЗЮК, голова **Андрій ТРИШ**, секретар

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗАКЛИК ДО СПІЛЬНОГО МОЛИТОВНОГО ПОХОДУ В ДНІ 1-ГО ЛИСТОПАДА

1) Як і минулими роками, так і цього року всі українці - християни об'єднаються 1-го листопада у хвилині спільної молитви!

Намірення молитви завжди те саме: За переслідувані Українські Церкви, за їх керманичів, за наших мучеників, за витривалість у вірі, за відродження Християнської України і за можність визнавати свою віру, за щасливий наш поворот до Вільної Батьківщини!

3) Хвилина Спільної Молитви має вже свою традицію: вона відбулася вперше точно 10 літ тому.

Сьогодні — у сумні ювілеї, у 35-ліття заборони УАПЦ та в 20-ліття арешту католицьких Владик, наша молитва повинна бути загальніша, надхненніша, витриваліша.

Докладім старань, щоб у наш 11-ий молитовний похід включився кожний українець і кожна українка у всіх кранах діяспори.

4) Ча молитви — згідно із звичаєм визначений, щоб ми у молитві об'єдналися точно у тій самій мінуті, — тому час для різних країн нашої діяспори точно синхронізований.

Молитва назначена на 22-гу годину в Україні (пора так вибрана, щоб свобідно змогли помолитися і наші рідні в далекій Батьківщині — після праці, коли вони самі і не під контролею агентів!)

Іншими словами молитва назначена на 20-у (8-му вечер) годину середнєевропейського часу.

20-ій годині у Західній та Середній Европі відповідає: 19 год. в Англії, 16. год. в Буенос Айресі (Арґентина) та Ріо де Жанейро (Бразилія), 15 год. у Східніх ЗДА та Схід. Канаді (Філядельфія, Ню Йорк, Монтреал, Торонто), 14 год. у Шикаґо, 13 год. у Денвері, Вінніпеґу, Мехіко, 12 год. — точно в полудне — у Лос Енджелесі та Сан Франсіско. В сх. Австралії (Сідней) — 6 год. ранку наступного дня — 2-го листопада, подібно в Новій Зеляндії — 7-ма год. ранку 2-го листопада.

5) Спільний молитовний похід від років традиційно спільно організують Проводи наших 16-ти центральних об'єднань світського апостольства, а саме: 1. Асоціяція Україн. Кат. Преси (АУКП), 1 Об'єднання Українських Католицьких Організацій Австралії (ОУКОА), 3. Союз Українців - Католиків в Америці „Провидіння", 4. Українське Католицьке Академічне Об'єднання (УКАО) „Обнова", 5. Українське Католицьке Об'єднання (УКО) в Арґентині, 6. Український Християнський Рух — УХР із своїми 4 Крайовими Об'єднаннями і 10 Делеґатурами у 14 країнах діяспори, 7. Федерація Товариств Українських Студентів - Католиків (ФТУСК) „Обнова", три центральні об'єднання світського апостольства в Німеччині, а саме: 8. Братство Української Католицької Молоді, 9. Світський Апостолят Жінок та 10. Український Католицький Робітничий Рух. Врешті, низка звен, об'єднаних у Централі Українців - Католиків Канади, а саме: 11. Братство Українців Католиків (БУК), 12. Ліґа Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖ), 13. Українське Католицьке Юнацтво (УКЮ), 14. Братство ім. св. Миколая, 15. Місійне Т-во ім. св. Йосафата, 16. Українське Католицьке Учительство.

6) Вже десять років тому українські християни започаткували молитовний похід у екуменічному дусі. Посилім його в тому самому дусі, коли настрій щирого екуменізму лучить ввесь світ. Будьмо в перших лавах борців за релігійну своοду в світі.

Кожен організований член вичислених товариств активно підпомагає в організації спільної молитви, кожний українець включується в наш молитовний похід, що має бути свідоцтвом єдности наших змагань.

„ІСТОРІЯ УКРАЇНИ"

До 50-річчя большевицького режиму в Україні видавництво „Наукова Думка" (Київ) готує двотомову „Історію Української ССР". Вона буде надрукована двома мовами — російською та українською, — повідомляє часопис „Культура і Життя" з 14 жовтня, — і розрахована на широкі кола читачів.

ТАМ, ДЕ БУЛА САДИБА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Ковель, Волинської області. У селі Колодяжному — меморіяльний музей-садиба Лесі Українки. В садибі реконструювали білий будиночок поетки, оновили та розширили експозиції музею. Появився відділ, що розповідає про Лесю Українку, як збирача фольклору. В будинку поставили піяніно, що на ньому грала поетка.

Велику допомогу в реконструкції й оформленні музею подали вчені Львова та мистці Києва. (З „Радянської України" 9 жовтня).

ДІТРОЙТ ПЕРЕД ВИБОРАМИ

У вівторок, 2-го листопада відбудуться в Дітройті вибори кандидатів на посадника міста, членів Міської Ради, на становище 4-ох окружних суддів повіту Вейн та на інші уряди в судівництві та в адміністрації. З кандидатів до Міської Ради Дітройту, довголітня радна та колишня голова Міської Ради Маруся Бек, одержала в правиборах третє місце, а число відданих для неї голосів вказує на велику її популярність серед населення міста. Ситуація перед виборами є поважна з огляду на подекуди екслюзивне становище деяких національних груп в справі вибору радних міста Дітройту. Тому то нашим обов'язком є підтримати всякими засобами виборчу акцію в користь Марусі Бек та в першій мірі причинитись до численної участи прихильних Марусі Бек виборців у голосуванні 2-го листопада ц. р. (О. М.).

На увагу бажаючим взяти участь у З'ЇЗДІ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ 30-31 жовтня ц. р. на „Союзівці"

ДОЇЗД до „СОЮЗІВКИ"

ВІД ПІВНОЧІ Трувеєм, виїзд ч. 19 Кінґстон, опісля шляхом 209 через Кергонксон, звернути наліво на шлях 44/45 і дивитись за знаком „Союзівка".

З ПІВДНЯ Трувеєм, виїзд ч. 18 Ню Палц, наліво дорога 299 до її кінця, звернути направо на шлях 44/45 одна миля перед Кергонксоном, дивитись за знаком „Союзівка".

З НЮ ЙОРКУ АВТОБУСОМ з „Порт Авторіті Бас Термінал" до Кергонксон, Н.Й., при 41 вул. і 8 евню, лінія „Шорт Лайн", квитки при касах ч. ч. 5, 6, 7 і 8. Від'їзд: 8:30, 12:15, 3:15, 6:15. Дорога до Кергонксону автобусом через Трувей триває рівно три години. Квиток в обидві сторони $6.20. З Кергонксону дзвонити на „Союзівку" 5641 — від Адміністрації „Союзівки" з чемности виїхнуть авто або можна взяти таксівку.

Ціна кімнати з харчами на 1 особу на „Союзівці" — 8.00 до 10 дол. (залежно від кімнати) за добу.